

[Johan Nielsen.]

det frem og tilbage kom vi til det samme resultat, som Milton kommer til, da han skriver „Paradise Lost“, at det var den bedste af alle de foreliggende muligheder. Vi håber, når vi nu har fået foden fast, at vi kan få udvidet vort medlemskab, indtil vi omsider er blevet fuldt berettigede medlemmer.

Mohr Dam havde jo den tanke, at når færingerne var en selvstændig nation, så burde man i Skandinavien, som jo er kendt over hele verden for sit frisind — og det er ikke tomme ord, jeg føler stor taknemlighed til dette høje ting for det frisind, man har vist over for Færøerne — så burde man i Skandinavien kunne give færingerne fuldt medlemskab under hensyn til, at det er en selvstændig nation, og at en del af den færøske forvaltning er autonom. Det har man altså ikke set sig i stand til, og jeg beklager lidt, at nu afdøde lagmand Mohr Dam ikke fik arbejdet mere med denne tanke. Jeg husker, han, engang vi drøftede det, sagde til mig: kan du huske Paulus, da han stod på Areopagos og skulle bevise Guds eksistens, så sagde han, at Gud eksisterer, fordi han har skabt så og så mange racer og så og så mange nationer; men Paulus kendte dengang sikkert kun den romerske stat. Vi skulle have drøvet det lidt videre, end man havde det i den romerske stat. Vi skulle kunne respektere en nation fuldt ud, selv om den ikke har den samme status.

Så langt er vi ikke kommet endnu, men som sagt, vi vil arbejde på det, og det er min inderste overbevisning, at det vil gå de øvrige medlemmer i Norden sådan, som det er gået medlemmerne af det høje ting, når de har besøgt Færøerne, at de er blevet klar over, at færingerne er noget ganske særligt.

Jeg skammer mig overhovedet ikke ved at være færing i nordisk forbindelse. Ja, det er muligt, at det er en overvurdering, men jeg regner Færøerne og færingerne for at være et koncentrat af skandinaver. Vi taler et sprog, som ligger så nær op ad oldnordisk, at enhver færing kan tage en hvilken som helst oldnordisk bog og læse den, som om det var færøsk. De af dem, som kan bøje oldnordisk, kan huske, når de sad og bøjede et ord som „en mand“, at det lød omtrent på samme måde på oldnordisk og på færøsk.

Når jeg så tænker på, at vi på Færøerne har opbevaret gamle skikke, som er blevet fælleseje — jeg kan nævne f. eks. den færøske dans, som i sin tid var fælleseje over hele Skandinavien — ja, så spørger jeg mig selv: hvordan i al verden kan man i Skandinavien undvære Færøerne? Forhåbentlig bliver man klar over det og kommer til at gøre de samme erfaringer som medlemmerne af dette høje ting, der har været på Færøerne og har lært færingerne at kende: to know them is to love them.

Udenrigsministeren (Poul Hartling): Jeg takker ordførerne for den velvillige modtagelse. Det er en naturlig sag for folketinget, at vi løser den slags spørgsmål i enighed. Det er godt, og det er rigtigt, at det er sådan.

De enkelte problemer og spørgsmål, som er nævnt, og som er af sproglig eller formel art, vil jeg gerne fremlægge ændringsforslag om, og de behandles formentlig bedst i udvalget.

Det ærede medlem hr. Aksel Larsen spurgte, om man nu var enig om at føre dette igennem i alle de nordiske landes parlamenter. Det kan jeg sige ja til, og man er enig om og har aftalt, at det gerne skulle ske inden den 1. januar 1970, hvilket betyder, at den nye ordning vil kunne gælde også for mødet i Reykjavik i 1970 under den forudsætning, som jeg går ud fra, at dette forslag bliver vedtaget i alle de nordiske lande i den form, hvori man er blevet enig om det under arbejdet i Nordisk Råd.

Det ærede medlem hr. Djurhuus spurgte undervejs, om man ville tage færøske sagskyndige med, når man i enkeltheder skulle udarbejde erhvervsmæssige vedtægter i forbindelse med det nordiske økonomiske samarbejde. Jeg vil gerne tilsige ham, at vi nok skal holde kontakt med de færøske sagskyndige, når vi kommer til de problemer.

Flere af ordførerne har givet udtryk for, at det er en glæde, at vi har kunnet nå til denne løsning. Jeg vil gerne slutte mig til dette. Det var ikke den løsning, som den daværende danske regering fremlagde, og som vi alle fra dansk side stod bag ved for 2-3 år siden. Det er en løsning, som får det ærede medlem hr. Djurhuus til at sige, at han er skuffet og flov, og får det ærede